

MESTNA OBČINA KRANJ

Župan

Slovenski trg 1

T: 04 2373 31 01

F: 04 2373 31 06

E: obcina.kranj@kranj.siwww.kranj.si

Številka 354-0030/2007-99-(42/14)

Datum: 06.02.2012

SVET MESTNE OBČINE KRANJ**Zadeva: Vodenje programa GORKI – 2. faza****1. Ocena stanja**

Mestna občina Kranj (v nadaljevanju MOK) je vezano na predmetni program ob upoštevanju podanega Stališča glede možnosti neposredne oddaje naročila, ki je bilo podano s strani Ministrstva za finance z dne 28. 9. 2011 s številko 354-34/2011/2 sklenila, da bo vodenje programa GORKI 2. faza, na podlagi neposredne pogodbe predala družbi DRI, upravljanje investicij, d.o.o.. Za mnenje Ministrstva za finance, konkretno Sektor za javno – zasebno partnerstvo in sistem javnega naročanja, ki je ob aplikaciji določb Zakona o državni upravi ter historičnem tolmačenju določb ZJN-2, posredno pristojno za podajo interpretacij s področja sistema javnega naročanja, je MOK z namenom preverbe pravilnosti razumevanja zakonskih določb o neposredni oddaji naročila, zaprosila kot skrben gospodar programa. Ker je Ministrstvo za finance potrdilo možnost neposredne oddaje naročila ter le-to utemeljilo na izjemi »*public – public cooperation*«, je MOK to štelo kot zadostno zagotovilo za potrditev pravilnosti in zakonitosti tovrstne neposredne oddaje naročila družbi DRI, upravljanje investicij, družba za razvoj infrastrukture, d. o. o.. Glede zaprosila in pridobitve navedenega mnenja je MOK obvestila tudi Svet Mestne občine Kranj, ki je posledično sprejel Sklepe v zvezi vodenjem programa GORKI – 2. faza.

Zoper ravnanje MOK v zvezi z neposredno oddajo naročila za vodenje programa GORKI – 2. faza, je bil vložen revizijski zahtevek, v zvezi s katerim je Državna revizijska komisija dne 11.01.2012 sprejela Sklep številka 018-402/2011-6, v katerem ugotavlja, da v konkretnem primeru ne gre in ne mora iti za izjemo »*public – public cooperation*« ter na podlagi tega ni mogoča neposredna oddaja naročila. Predmetna odločitev Državne revizijske komisije je pravnomočna in jo je MOK dolžna upoštevati ter o vseh nadaljnjih ravnanjih vezanih na predmetni program v roku 2 mesecev od prejema Sklepa podati odzivno poročilo Državni revizijski komisiji.

Situacija, na podlagi katere je MOK s pridobitvijo predmetnega Sklepa Državne revizijske komisije soočena z dejstvom, da so razveljavljena vsa ravnanje MOK v zvezi z dodelitvijo naročila za vodenje

programa GORKI – 2.faza, močno vpliva na časovni aspekt izvajanja programa. S tega vidika je nujno iskanje vsakršnih rezerv na področju kadrovskih in tehničnih aspektov z namenom pospešitve procesa nadaljevanja programa. Upoštevan bo ves razpoložljiv potencial MOK in Komunale Kranj z namenom, da se nadoknadi zamik v terminskem planu glede napredovanja programa. V kolikor bo s tega vidika potrebna aktivacija zunanjih strokovnjakov, bo MOK to storila ob upoštevanju smotrnosti, gospodarnosti in ob upoštevanju določb ZJN-2.

Glede na situacijo, da so v okviru programa GORKI – 2. faza že pridobljena pravnomočna gradbena dovoljenja za fekalno kanalizacijo za projekte Partizanska cesta, Zlato polje – Sever in Skalica, Ul. Tatjane Odrove, C. 1. maja ter da je vložena Vloga za pridobitev gradbenih dovoljenj za projekte Bitnje–Šutna–Žabnica (primarni in sekundarni fekalni kanal), Kokrica, Huje, Kokrški breg in Kokrški log, je projekt z vidika podlag za njegovo realizacijo ustrezno zasnovan.

V zvezi s pridobitvijo projektne dokumentacije PGD in PZI za izgradnjo Nadgradnje Centralne čistilne naprave Kranj, bodo nadaljnje aktivnosti izvedene takoj po pravnomočnosti sicer že izdane Odločitve o oddaji javnega naročila, ki je trenutno predmet revizijskega zahtevka in v obravnavi na Državni revizijski komisiji.

2. Obrazložitev

Obravnavani program, kot že ugotovljeno, nima le ključnega strateškega pomena za MOK temveč je ključen tudi z vidika regionalnih in nacionalnih interesov. Kot namreč narekuje relevantna okoljska zakonodaja v okviru operativnih programov nujne in zahtevane naložbe na področju okoljske infrastrukture, **morajo biti do konca leta 2015 izvedene okoljske naložbe** (zgrajen sistem odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih voda) v vseh območjih poselitve, večjih od **2.000 populacijskih enot**, kamor nesporno spadajo tudi deli, ki so predmet projekta GORKI – 2. faza.

Ker ima MOK v okviru izvedbe projekta GORKI – 2. faza intenco po pridobitvi sredstev sofinanciranja s strani operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture Kohezijskega sklada, je na podlagi tega nujno in skladno z ravnanjem dobrega gospodarja, da MOK obravnavani program še naprej obravnava prioritarno ter zasleduje cilj po čimprejšnji realizaciji projekta v zastavljenem okviru. S pridobitvijo sredstev sofinanciranja iz Kohezijskega sklada bo namreč projekt izveden z bistveno manjšo obremenitvijo občinskega proračuna, saj prispevna stopnja sofinanciranja znaša minimalno 75% upravičenih stroškov investicije.

Ker perspektiva črpanja sredstev iz Kohezijskega sklada sovпада z zavezo okoljske zakonodaje po zagotavljanju stopnje terciarnega čiščenja odpadnih voda, je torej izvedba programa nesporno potrebna. Navedeno je razlog, da se ob upoštevanju gospodarnosti in spoštovanju zakonodajnega okvira, pospešeno nadaljujejo aktivnosti MOK v načrtani smeri. S tega vidika je potreben sprejem Sklepov Sveta Mestne občine Kranj, ki bodo podlaga za nadaljnje intenzivno delo MOK glede vodenja programa GORKI – 2. faza.

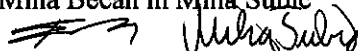
Svetu Mestne občine Kranj se predlaga, da sprejme naslednje

SKLEPE:

1. Mestna občina Kranj potrjuje, da bo vodenje programa GORKI – 2. faza ob doslednem upoštevanju določb Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št.: 128/2006, 16/2008, 19/2010, 18/2011) ter v sodelovanju s Komunalno Kranj, v celoti prevzela sama. O vseh ključnih aktivnostih na programu bo MOK obveščala Svet Mestne občine Kranj.
2. Sklepi Sveta Mestne občine Kranj, s katerimi se vodenje programa GORKI – 2. faza preda družbi DRI, upravljanje investicij, družba za razvoj infrastrukture, d. o. o., se v relevantnem delu, ki se nanaša na prenos vodenja predmetnega programa, v celoti razveljavijo. Prav tako se razveljavijo vsa ravnanja, ki so nastala na podlagi sprejetih sklepov in so vezana na družbo DRI, upravljanje investicij, družba za razvoj infrastrukture, d. o. o. in vodenje programa GORKI – 2. faza.
3. Izvedba programa GORKI – 2. faza ima zaradi strateškega pomena z vidika varstva okolja na lokalni, regionalni in državni ravni ter spoštovanja določb okoljske zakonodaje, vse do njegovega zaključka za MOK najvišjo stopnjo prioritete, in sicer z vidika čim krajše izvedbe vseh zahtevanih aktivnosti in čim višje kakovosti vseh storitev, blaga in gradenj za sprejemljivo ceno.
4. S sklepi sprejetimi na 12. seji Sveta Mestne občine Kranj, župan seznanil vse uslužbence uprave Mestne občine Kranj.

Pripravila:

Miha Bečan in Miha Šubic

Brane Šimenc

Načelnik projektne pisarne

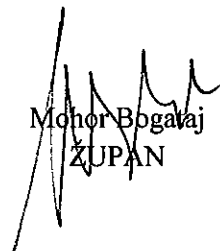

Vročiti:

- Direktor občinske uprave
- Projektna pisarna
- Kabinet župana

Mohor Bogataj
ŽUPAN

Priloge:

- Dopis Ministrstva za finance, Direktorata za javno premoženje, Sektorja za javno-zasebno partnerstvo in sistem javnega naročanja številka 354-34/2011/2 z dne 28.09.2011;
- Sklep Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil številka 018-402/2011-6 z dne 20.01.2012.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE

DIREKTORAT ZA JAVNO PREMOŽENJE

Sektor za javno-zasebno partnerstvo
in sistem javnega naročanja

T: 01 369 68 56

F: 01 369 68 55

E: gp.mf@gov.si

www.mf.gov.si

MESTNA OBČINA
KRANJ

Mestna občina Kranj
Slovenski trg 1
4000 Kranj

Številka: 354-34/2011/2

Datum: 28. 9. 2011

Projeto		07.10.2011 -	
Štejl. zbirka	Štejl. zadeve	Vred.	Prih.
4214	354-0030/07-25		

ZADEVA: Stališče glede možnosti neposredne oddaje naročila družbi DRI upravljanje investicij, d.o.o.

Spoštovani!

Prejeli smo vaš dopis št. 354-0030/2007-71-(42/14) z dne 8. 8. 2011, v katerem sprašujete, ali lahko Mestna občina Kranj družbi DRI upravljanje investicij, d.o.o., odda naročilo za vodenje 2. faze projekta GORKI, ki vključuje nadgradnjo centralne čistilne naprave ter nadgradnjo kanalizacijskih sistemov v občinah Šerčur in Naklo, neposredno, brez izvedbe postopka javnega naročanja.

Uvodoma poudarjamo, da mora Ministrstvo za finance, ki je v skladu z 29. členom Zakona o državni upravi (Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo in 48/2009; v nadaljnjem besedilu: ZDU-1) pristojno za področje javnih naročil, kot upravni organ sodelovati pri oblikovanju politik, spremljati stanje na posameznem področju, izvajati izvršilne naloge in inšpekcijski nadzor, zagotavljati opravljanje javnih služb in spodbujati oziroma usmerjati družbeni razvoj. Ministrstvo za finance zato v nadaljevanju podaja razlago javnonaročniške zakonodaje, pri čemer so bila upoštevana nacionalna in evropska zakonodaja, stališča Evropske komisije ter praksa Sodišča Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: sodišče EU) na tem področju.

Zakon o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 128/06, 16/08, 19/10 in 18/11; v nadaljnjem besedilu: ZJN-2) določa splošne in posebne izjeme v 17. in 18. členu, Zakon o javnem naročanju na vodnem, energetskem, transportnem področju in področju poštinih storitev (Uradni list RS, št. 128/06, 16/08, 19/10 in 43/11; v nadaljnjem besedilu: ZJNVETPS) pa v 19. do 22. členu. Poleg tega se pravila javnega naročanja ne uporabljajo v primerih, ko je diskrecijska pravica državam članicam Evropske unije zagotovljena že po Pogodbi o delovanju Evropske unije (UL C št. 83/47 z dne 30. 3. 2010; v nadaljnjem besedilu: PDEU), o čemer je v nekaj primerih že odločilo sodišče EU. To je kot upravičeno izjemo od pravil javnega naročanja priznalo naročila, ki se oddajo po pravilu »in-house« naročanja, in naročila, ki se oddajo po pravilu »public-public« naročanja. Gre za dva različna pristopa: »in-house« naročanje predstavlja vertikalni pristop, »public-public« naročanje pa horizontalni pristop, zato za njiju veljajo različni pogoji. V primeru, ki ste ga izpostavili v svojem dopisu z dne 8. 8. 2011, vertikalni pristop ni možen, zato pojasnjujemo možnost oddaje naročila po pravilih za »public-public« naročanje.

Sodbe sodišča EU so sekundarni pravni vir in so neposredno uporabljive v posameznih državah članicah Evropske unije. Za njihovo veljavnost ni potrebno posebne normativne dejavnosti nacionalnega zakonodajalca. Te sodbe so namreč neposredni pravni vir, v kolikor niso že zajete v predpisih EU. Predpisi morajo praviloma odražati vsebino sodb. Navedeno izhaja tudi iz 1. točke uvodne izjave Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev z dne 31. 3. 2004, ki določa, da direktiva temelji na sodni praksi sodišča EU.

O možnostih izvajanja »public-public« naročanja, je odločalo sodišče EU v sodbi C-480/06, Direktiva 2004/18/ES pa te izjeme izrecno ne opredeljuje. Države članice Evropske unije lahko izjemo uporabljajo neposredno, ne glede na to, ali so jo prenesle v nacionalni pravni red ali ne.

Iz sodbe sodišča EU C-480/06 izhaja, da so štiri upravna okrožja Spodnje Saške s Službo za odvoz odpadkov mesta Hamburg, ki je v 100-odstotni javni lasti, brez izvedbe postopka javnega naročanja in še preden je bila zgrajena sežigalnica v Rugenberger Dammu sklenila pisni dogovor o odstranjevanju odpadkov v tej sežigalnici. Na ta način so si okrožja Spodnje Saške pri Službi za odvoz odpadkov mesta Hamburg zagotovila ustrezne kapacitete za sežig odpadkov, kar je Služba za odvoz odpadkov mesta Hamburg upoštevala pri izgradnji nove sežigalnice v Rugenberger Dammu. Hkrati so ista upravna okrožja Spodnje Saške Službi za odvoz odpadkov mesta Hamburg dala na voljo svoje proste kapacitete na odlagaljskih odpadkov. Pogodbene stranke so dogovor sklenile z namenom skupnega zagotavljanja storitev odstranjevanja odpadkov in si na tak način vzajemno nudile pomoč pri izvajanju nalog javne službe. Pri tem vsaka od pogodbenih strank krije svoje stroške. Stroški sežiga odpadkov, ki se za mesto Hamburg in štiri upravna okrožja Spodnje Saške izvajajo v sežigalnici v Rugenberger Dammu, pa se za mesto Hamburg in vsako upravno okrožje izračunajo po enaki metodologiji.

Glede na navedeno Služba za odvoz odpadkov Hamburg nima vloge ponudnika storitev, temveč vlogo osebe javnega prava, ki s področja svoje dejavnosti drugim osebam javnega prava, ki morajo izvajati isto javne naloge, nudi pomoč. Sodelovanje omenjenih upravnih okrožij in Službe za odvoz odpadkov Hamburg je omejeno na izpolnjevanje zahtev in doseganje ciljev v javnem interesu na področju odstranjevanja odpadkov. Sodišče EU je zato v zadevi C-480/06 zavzelo stališče, da pogodba, ki predstavlja podlago in pravni okvir za gradnjo in uporabo sežigalnice odpadkov, ne sodi na področje uporabe javnonaročniške zakonodaje (Direktiva 1992/50/EGS), saj je bila sklenjena izključno med javnimi subjekti, brez sodelovanja zasebnikov, in ne ureja načina oddaje morebitnih javnih naročil za gradnjo ali uporabo sežigalnice. Sodišče EU torej ugotavlja, da lahko javni subjekt naloge v javnem interesu, ki so mu naložene, izvaja z lastnimi sredstvi ali pa v sodelovanju z drugimi javnimi subjekti, ne da bi se moral obrniti na zunanje subjekte, ki niso del njegovih služb. Takšno sodelovanje med javnimi subjekti ne more spodbuditi namena zakonodaje Evropske unije na področju javnih naročil, tj. prostega blaga in storitev ter preprečevanja izkrivljanja ali omejevanja konkurence v državah članicah, če se to sodelovanje izvaja izključno na podlagi zahtev, opredeljenih z namenom uresničevanja ciljev v javnem interesu, in če je zagotovljeno spoštovanje načela enakopravne obravnave ponudnikov na način, da posamezen zasebni subjekt ni postavljen v položaj, ki bi mu dajal prednost pred ostalimi konkurenti.

Po odločitvi Evropskega sodišča v zadevi C-480/06 je svoje mnenje glede možnosti neposredne oddaje naročila javnemu subjektu podala tudi Evropska komisija, in sicer v dokumentu CC/2010/02/EN z dne 13. 1. 2010. Ta v točki 1.2 »Horizontal co-operation« navaja, da lahko javni naročnik brez izvedbe postopka javnega naročanja odda naročilo drugemu javnemu subjektu, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- sodelovanje vključuje le javne subjekte in nobenih zasebnih ali mešanih subjektov;
- namen sodelovanja je skupno izvajanje javne službe, zato lahko tako sodelovanje vključuje le finančne transakcije, ki se nanašajo na povračilo dejanskih stroškov izvajanja javnih storitev, tržni interes pa mora biti v celoti izključen;
- pri sodelovanju se upoštevajo izključno zahteve povezane z uresničevanjem ciljev v javnem interesu.

Takšno stališče je zavzel tudi Evropski parlament v svoji Resoluciji o novostih na področju javnih naročil z dne 18. 5. 2010 (UL C št. 161 z dne 31. 5. 2011, str. 38).

Stališče, ki so ga zavzeli sodišče EU, Evropska komisija in Evropski parlament, posledično pa tudi Ministrstvo za finance, izhaja iz določb PDEU. Ta namreč v 51. členu določa, da njena določila, namenjena zagotavljanju prostega pretoka blaga in storitev ter svobode ustanavljanja, ne veljajo za dejavnosti, ki so v posamezni državi članici povezane, četudi občasno, z izvajanjem javne oblasti. Iz te določbe izhaja, da ima posamezna država članica pravico samostojno organizirati delovanje sektorja, ki izvaja dejavnosti, povezane z izvajanjem javne oblasti. Nadalje PDEU v 106. členu določa, da države članice ne smejo sprejeti ali ohraniti v veljavi ukrepov, katerih cilj oziroma posledica je preprečevanje, omejevanje ali izkrivljanje

konkurence na notranjem trgu, in da morajo subjekti, ki so pooblaščenici za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, oziroma subjekti, ki imajo značaj dohodkovnega monopola, ravnati v skladu s pravilih PDEU glede zagotavljanja konkurence, če uporaba takšnih pravil pravno ali dejansko ne ovira izvajanja posebnih nalog, ki so jim dodeljene. Tako se zagotavlja, da razvoj trgovine ni prizadet v takšnem obsegu, da bi bil v nasprotju z interesi Evropske unije. V primeru »public-public« naračanja je glede na odločitev sodišča EU dovoljeno le pokrivanje stroškov javnih subjektov, vključenih v skupno izvajanje naloge v javnem interesu, zato pri tovrstnem sodelovanju načeloma ne pride do izkrivljanja ali omejevanja konkurence. V okviru »public-public« sodelovanja se ne zasleduje cilj ustvarjanja dobička, pri izvajanju iste dejavnosti s strani zasebnega subjekta pa je ustvarjanja dobička glavno vodilo.

V Republike Sloveniji imamo tri veje oblasti: zakonodajno, izvršilno in sodno. Izvršilna oblast skrbi za izvajanje zakonov. V Sloveniji je to na državni ravni Vlada Republike Slovenije, na lokalni pa občinska uprava z županom na čelu. Lokalna samouprava je ustavna kategorija. Njeno uresničevanje poteka v občinah in drugih lokalnih skupnostih in je povezano z izvajanjem javne oblasti na določenem geografskem območju. Zakon o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07-UPB2, 76/08, 79/09 in 51/10) v 7. členu določa, da so občine pravne osebe javnega prava in imajo pravico posedovati, pridobivati in razpolagati s premoženjem. V skladu s 140. členom Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 69/04, 69/04 in 68/06; v nadaljnjem besedilu: ustava) lahko država z zakonom na občine prenese opravljanje posameznih nalog iz državne pristojnosti in hkrati preko državnih organov zagotovi nadzor nad primernostjo in strokovnostjo izvajanja teh nalog.

V 73. členu ustava določa, da za ohranjanje naravne in kulturne dediščine skrbijo država in lokalne skupnosti. Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04, 17/06, 20/06, 49/06-ZMetD, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08 in 108/09; v nadaljnjem besedilu: ZVO-1) pa ob upoštevanju delitve oblasti določa obvezne državne in občinske gospodarske javne službe varstva okolja. Na ravni lokalne samouprave med obvezne gospodarske javne službe varstva okolja sodi tudi odvajanje in čiščenje komunalnih in padavinskih odpadnih voda. Objekti in naprave, potrebni za izvajanje te javne službe, se štejejo za infrastrukturo lokalnega pomena. Mednje sodita tudi čistilna naprava in kanalizacijski sistem. Nadalje 149. člen ZVO-1 v petem odstavku določa, da mora izvajanje obvezne gospodarske javne službe varstva okolja zagotoviti država, če tega ne zagotovi občina. Glede na navedeno je naloga izvršilne oblasti, ne glede na njeno raven (državna, lokalna), zagotavljanje varovanja okolja.

Država je v letu 2011 z namenom zagotavljanja učinkovitega vodenja investicij v javno infrastrukturo ustanovila družbo DRI upravljanje investicij, Družba za razvoj infrastrukture, d.o.o. (v nadaljnjem besedilu: DRI upravljanje investicij, d.o.o.). V skladu s 4. členom Akta o ustanovitvi DRI upravljanje investicij, d.o.o., z dne 14. 4. 2011, ta družba kot notranji izvajalec opravlja storitve investicijskega inženiringa, vodenja investicij v javno infrastrukturo in druge svetovalne storitve za državo, njene organe in pravne osebe javnega prava. DRI upravljanje investicij, d.o.o., je namreč v 100 % državni lasti.

Državni organi, občine in družba DRI upravljanje investicij, d.o.o., so bili ustanovljeni za opravljanje dejavnosti v javnem interesu, zato ni ovir, da pri zagotavljanju izvajanja gospodarske javne službe medsebojno sodelujejo. Kadar so v okviru javnega sektorja na voljo proste kapacitete po lastni ceni, bi bilo negospodarno naročilo oddati osebi zasebnega prava, ki s svojo dejavnostjo zasleduje le ustvarjanje dobička, zlasti če oddaje naročila osebi zasebnega prava ne upravičujejo nižji stroški naročnika. Neposredna oddaja naročila za storitve investicijskega inženiringa, vodenja investicij v javno infrastrukturo in drugih svetovalnih storitev družbi DRI upravljanje investicij, d.o.o., brez odpranja konkurence, ne pomeni izkrivljanja konkurence, saj DRI upravljanje investicij, d.o.o., z izvajanjem teh storitev praviloma ne ustvarja dobička.

Kot je navedeno v sodbi sodišča EU C-480/06, javni subjekt ni dolžan iskati ponudb na trgu, če ima drug javni subjekt, ki zasleduje isti javni interes, proste kapacitete, in se s plačili pokrivajo le nastali stroški. Na ta način namreč javna subjekta z medsebojnim sodelovanjem izvedeta naloge v javnem interesu. Glede na navedeno menimo, da bi Mestna občina Kranj in družba DRI upravljanje investicij, d.o.o., pri 2. fazi projekta GORKI lahko sodelovali glede

investicijskega inženiringa, vodenja investicij v javno infrastrukturo in drugih svetovalnih storitev brez predhodno izvedenega postopka javnega naročanja, če:

- je namen sodelovanja skupno izvajanje javne službe,
- sodelovanje vključuje le finančne transakcije, ki se nanašajo na povračilo dejanskih stroškov izvajanja storitev v javnem interesu, pri čemer je tržni interes DRI upravljanje investicij, d.o.o., v celoti izključen, in
- se pri sodelovanju upoštevajo le zahteve povezane z uresničevanjem ciljev v javnem interesu.

Pri pripravi stališča glede možnosti neposredne oddaje naročila za vodenje investicije 2. faze projekta GORKI je Ministrstvo za finance upoštevalo prakso sodišča EU in okoliščine konkretnega primera, zato to stališče nikakor ne predstavlja »ukrepa« v smislu prvega odstavka 106. člena PDEU, s katerim so bile odobrene posebne ali izključne pravice, zaradi katerih bi bila konkurenca na notranjem evropskem trgu preprečena, omejena ali izkrivljena.

Z izvedbo naročila po pravilih »public-public« sodelovanje morata soglašati obe strani, tako Mestna občina Kranj kot družba DRI upravljanje investicij, d.o.o. Ta družba namreč vedno nima na voljo prostih kapacitet.

Mnenje Ministrstva za finance je neobvezujoče, saj vsebuje zgolj interpretacijo posameznega dela javnonaročniške zakonodaje, nikakor pa ne presoja pravilnosti oz. nepravilnosti ravnanja naročnika v konkretnem primeru. Za pravilo oddajo javnega naročila je odgovoren naročnik sam.

Lep pozdrav,

Pripravili:
Matej Čepeljnik
višji svetovalec

Milanka Čankovič
svetovalka

Maja Kokovič
analitik

Iris Jelačin Knavs
vodja sektorja

mag. Miranda Groff-Ferjančič
generalna direktorica

Vročiti:

- Mestna občina Kranj, obcina.kranj@kranj.si – po e-pošti

V vednost:

- Služba Vlade Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalno politiko, gp.svlr@gov.si – po e-pošti
- Ministrstvo za promet, gp.mzp@gov.si – po e-pošti
- DRI upravljanje investicij, d.o.o., info@ddc.si – po e-pošti

Republika Slovenija

MESTNA DRŽAVNA REVIZIJSKA KOMISIJA ZA REVIZIJO POSTOPKOV ODDAJE JAVNIH NAROČIL

KRANJ

Številka: 018-402/2011-6

Prejeto		20.01.2012
Številka	Št. zadeve	
4214	354-0030/07-97	

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljnjem besedilu: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39., 41. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 in 60/2011 – ZTP-D; v nadaljnjem besedilu: ZPVPJN) v senatu mag. Nataše Jeršič, kot predsednice senata, ter mag. Maje Bilbija in Vide Kostanjevec, kot članic senata, v postopku odločanja o zakonitosti oddaje naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« in na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj LOKAINŽENIRING, d. o. o., Kapucinski trg 7, Škofja Loka (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj), katerega zastopa odvetnica Petra Jereb, Nazorjeva ulica 3, Kranj, zoper ravnanje naročnika MESTNA OBČINA KRANJ, Slovenski trg 1, Kranj (v nadaljnjem besedilu: naročnik), dne 11. januarja 2012

SKLENILA:

1. Vlagateljevemu zahtevku za revizijo z dne 15. novembra 2011 se ugotovi in se v celoti razveljavi oddaja naročila »vodenje programa GORKI 2. faza«.
2. Naročnik mora v roku dveh mesecev od prejema tega sklepa Državni revizijski komisiji predložiti odzivno poročilo o oddaji naročila »vodenje programa GORKI 2. faza«. Odzivno poročilo o oddaji naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« mora vsebovati:
  - navedbo naročila, za katero je bil izveden revizijski postopek,
  - navedbo odločitve Državne revizijske komisije,
  - opis nepravilnosti, ki jih je ugotovila Državna revizijska komisija,
  - opis napotkov, ki jih je Državna revizijska komisija dala,
  - opis načina odprave nepravilnosti.
3. Vlagateljevi zahtevi za povrnitev stroškov, nastalih z revizijo, se ugotovi. Naročnik je vlagatelju dolžan povrniti stroške, nastale z revizijo, v znesku 2.499,36 EUR, in sicer v roku 15 dni po vročitvi tega sklepa, po poteku tega roka (v primeru zamude) pa skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki pričnejo teči naslednji dan po izteku paricijskega roka in tečejo do plačila, pod izvršbo. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik je dne 12. oktobra 2011 sprejel dokument številka 354-0030/2007-76-(42/14), poimenovan »Povabilo k oddaji ponudbe za vodenje programa GORKI 2. faza« (v nadaljnjem

besedilu: povabilo k oddaji ponudbe), ki ga je naslovil na družbo DRI, upravljanje investicij, d. o. o., Ulica talcev 24, 2000 Maribor (v nadaljnjem besedilu: družba DRI, d. o. o.), dne 17. oktobra 2011 pa je prejel dopis družbe DRI, d. o. o., z dne 14. oktobra 2011.

Naročnik je dne 18. oktobra 2011 sprejel dokument številka 354-0030/2007-78-(42/14), poimenovan »Vodenje programa GORKI- 2. faza«, iz katerega med drugim izhaja sklep, da program »GORKI – 2. faza na podlagi sklenitve neposredne pogodbe na podlagi 8. točke 17. člena Zakona o javnem naročanju« (ZJN-2) »vodi družba DRI upravljanje investicij, družba za razvoj infrastrukture, d.o.o.«.

Po prejemu dokumenta odvetnice, ki zastopa vlagatelja, poimenovanega »poziv k odpravi nepravilnosti pri vodenju programa GORKI 2. faza«, z dne 04. novembra 2011, je naročnik izdal dokument številka 354-30/2007-81-(42/14), z dne 07. novembra 2011, poimenovan »Odgovor na vaš dopis z dne 4.11.2011«. Slednje navedeni dokument je odvetnica, ki zastopa vlagatelja, prejela dne 15. novembra 2011.

Dne 17. novembra 2011 je naročnik prejel vlagateljev zahtevek za revizijo in predlog za izdajo sklepa o zadržanju vodenja »programa GORKI 2. faza«, oba z dne 15. novembra 2011 (v nadaljnjem besedilu: zahtevek za revizijo). Vlagatelj v zahtevku za revizijo (najprej) predlaga, da pristojni organ zahtevku za revizijo v celoti ugotovi in v celoti razveljavi oddajo naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« ter »vlagatelju povrne vse stroške predrevizijskega in revizijskega postopka«. V nadaljevanju zahtevka za revizijo vlagatelj pristojnemu organu prav tako predlaga, da sprejme sklep, s katerim zahtevku za revizijo v celoti ugotovi in oddajo naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« razveljavi, tako da razveljavi povabilo k oddaji ponudbe, naročniku pa naloži oddajo omenjenega naročila »z izvedbo javnega razpisa, skladno z določbami ZJN-2«. Vlagatelj pristojnemu organu še predlaga, da sprejme sklep, po katerem mu je naročnik dolžan povrniti vse stroške predrevizijskega in revizijskega postopka.

V obrazložitvi zahtevka za revizijo vlagatelj najprej zatrjuje, da se povabilo k oddaji ponudbe nepravilno opira na določbo 8. točke prvega odstavka 17. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 128/2006, s spremembami; v nadaljnjem besedilu: ZJN-2) in je že zgolj iz tega razloga nezakonito. Po zatrjevanju vlagatelja v konkretnem primeru glede oddaje naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« tudi sicer niso izpolnjeni pogoji iz 8. točke prvega odstavka 17. člena ZJN-2. V nadaljevanju obrazložitve zahtevka za revizijo vlagatelj zatrjuje, da naročnik v konkretnem primeru oddaje naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« ne more opreti na nobeno drugo zakonsko izjemo, ki jo predvideva ZJN-2, ali na »katero od uveljavljenih stališč Sodišča Evropske Unije«, pri čemer ne gre niti za »t.i. izjemo »public-public cooperation«, katere možnost je vzpostavilo sodišče EU z odločbo C-480/06«. Sklicevanje naročnika na omenjeno sodbo je po prepričanju vlagatelja napačno, saj je dejansko stanje v konkretnem primeru bistveno drugačno od tistega, na podlagi katerega je bila sprejeta omenjena sodba.

Naročnik je dne 21. novembra 2011 sprejel sklep številka 354-0030/2007-83-(42/14), s katerim je vlagateljev zahtevek za revizijo zavrnil kot neutemeljen, obenem pa je (kot neutemeljeno) zavrnil tudi zahtevo vlagatelja za povračilo stroškov (v nadaljnjem besedilu: odločitev o zahtevku za revizijo). V obrazložitvi odločitve o zahtevku za revizijo se naročnik sklicuje na »Stališče glede možnosti neposredne oddaje naročila družbi DRI upravljanje investicij, d.o.o.«, številka 354-34/2011/2, z dne 28. septembra 2011, Republike Slovenije, Ministrstva za finance, Direktorata za javno premoženje, Sektorja za javno-zasebno

partnerstvo in sistem javnega naročanja, Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: stališče Ministrstva za finance), pri čemer dodaja, da ne vodi postopka v skladu z »doktrino In-hous«, vlagatelj zahtevke za revizijo pa v delu, v katerem ta zatrjuje, da »v obravnavani zadevi ne gre niti za t.im. izjemo "public-public cooperation"«, zavrača kot neutemeljen. Naročnik v obrazložitvi odločitve o zahtevku za revizijo tudi zaključuje, da so pri oddaji naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« v celoti izpolnjeni vsi pogoji, kot jih določa izjema »public-public cooperation«.

Naročnik je v prilogi spremnega dopisa številka 354-0030/2007-84-(42/14), z dne 22. novembra 2011, odstopil dokumentacijo o oddaji predmetnega naročila in dokumentacijo predrevizijskega postopka tega naročila v odločanje Državni revizijski komisiji.

O predlogu za izdajo sklepa o zadržanju vodenja »programa GORKI 2. faza« je Državna revizijska komisija odločila s sklepom številka 018-402/2011-3, z dne 29. novembra 2011.

Državna revizijska komisija je dne 29. novembra 2011 prejela vlagateljevo vlogo z dne 25. novembra 2011, poimenovano »OPREDELITEV VLAGATELJA DO NAVEDB NAROČNIKA v sklepu št. 354-0030/2007-83-(42/14) z dne 22.11.2011« (v nadaljnjem besedilu: vloga z dne 25. novembra 2011).

Dne 14. decembra 2011 je Državna revizijska komisija prejela naročnikov dopis številka 354-0030/2007-93-(42/14), z dne 09. decembra 2011.

Državna revizijska komisija je naročnika in vlagatelja z dopisom številka 018-402/2011-5, z dne 19. decembra 2011, na podlagi prvega odstavka 37. člena ZPVPJN obvestila, da podaljšuje rok za odločitev v zadevi.

Po pregledu in proučitvi vse odstopljene ji dokumentacije, ki se nanaša na postopek oddaje naročila »vodenje programa GORKI 2. faza«, predrevizijski postopek in postopek revizije postopka oddaje tega naročila, navedb vlagatelja in naročnika, predlaganih in izvedenih dokazov v predmetnem postopku, pa tudi vse ostale dokumentacije, ki se nahaja v spisu zadeve, je Državna revizijska komisija iz razlogov, ki so navedeni v nadaljevanju tega sklepa, skladno z 39., 41. in 70. členom ZPVPJN odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa.

Državna revizijska komisija uvodoma izpostavlja, da je Sodišče (Evropske unije) že v sodbi zadeve številka C-26/03, *Stadt Halle, RPL Recyclingpark Lochau GmbH proti Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall- und Energieverwertungsanlage TREA Leuna*, z dne 11. januarja 2005, zapisalo, da je odločitev naročnika, s katero se umakne razpis javnega natečaja, lahko predmet revizijskega postopka v skladu s členom 1(1) DIREKTIVE SVETA, z dne 21. decembra 1989, o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje. Če se naročnik odloči, da ne bo začel postopka za oddajo, ker za zadevni trg po njegovem mnenju ne veljajo ustrezna pravila Evropske unije, takšna odločitev, kot je zapisalo Sodišče (Evropske unije), predstavlja popolnoma prvo odločitev, ki je lahko predmet sodnega nadzora, pri čemer ni mogoče sprejeti stališč, da odločitev naročnika, da ne začne postopka (za oddajo naročila), ne more biti predmet zahtevka za revizijo (zlasti še točki 32 in 33, v povezavi s točko 36 izpostavljene sodbe).

V povezavi z navedenim Državna revizijska komisija ugotavlja, da ZJN-2 določa obvezna ravnanja naročnikov, ponudnikov in podizvajalcev pri javnem naročanju blaga, storitev in

gradenj (prvi odstavek 1. člena ZJN-2). Pogodba o izvedbi javnega naročila je odplačna pogodba med enim ali več ponudniki ter enim ali več naročniki, katere predmet je izvedba gradenj, dobav blaga ali opravljanje storitev v skladu s pomenom iz ZJN-2 (14. točka prvega odstavka 2. člena ZJN-2).

ZJN-2 v 8. točki prvega odstavka 17. člena, v katerem so navedene splošne izjeme, ki niso predmet javnega naročanja, določa, da se (ZJN-2) ne uporablja za pogodbe, sklenjene med enim ali več naročniki in enim ali več gospodarskimi subjekti, nad poslovanjem katerih imajo ti naročniki nadzor, primerljiv nadzoru nad notranjimi organizacijskimi enotami naročnika. Pri tem morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji: (1.) da gospodarski subjekt izvaja pretežni del svojih dejavnosti za naročnika, (2.) da gospodarski subjekt za javno naročilo, ki se odda po omenjeni točki, naroča to blago, storitve ali gradnje, upošteva določbe ZJN-2, tudi če sam ni naročnik, in (3.) da je vrednost predmeta naročanja enaka ali nižja od cen za ta predmet na trgu.

Glede na doslej navedeno je Državna revizijska komisija v nadaljevanju pristopila k vsebinski obravnavi vlagateljevega zahtevka za revizijo.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj v zahtevku za revizijo najprej zatrjuje, da se povabilo k oddaji ponudbe nepravilno opira na določbo 8. točke prvega odstavka 17. člena ZJN-2 in je že zgolj iz tega razloga nezakonito. Po zatrjevanju vlagatelja v konkretnem primeru glede oddaje naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« tudi sicer niso izpolnjeni pogoji iz 8. točke prvega odstavka 17. člena ZJN-2.

V povezavi z navedenim je Državna revizijska komisija vpogledala v povabilo k oddaji ponudbe, v posledici omenjenega vpogleda pa ugotovila, da je naročnik v njem med drugim zapisal: »Glede na to, da je program GORKI – 2. faza izjemno kompleksen, zahteven ter časovno omejen tehnološki in investicijski projekt, bi želeli za njegovo vodenje na podlagi 8. točke 17. člena Zakona o javnem naročanju neposredno angažirati družbo DRI d.o.o.«. Ker

– iz preostale dokumentacije oddaje naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« jasno izhaja, da naročnik omenjenega naročila družbi DRI, d. o. o., ne oddaja na podlagi doktrine, ki jo je sodna praksa Sodišča (Evropske unije) in (na njej utemeljena) praksa javnega naročanja poimenovala »doktrina in-house« (t. i. institucionalizirano oziroma vertikalno sodelovanje), temveč na podlagi doktrine, ki se je na podlagi ene od sodb Sodišča (Evropske unije) in (na njej utemeljeni) praksi javnega naročanja poimenovala »javno-javno sodelovanje« (v ang. jeziku: »public-public cooperation«; sicer pa t. i. neinstitucionalizirano oziroma horizontalno sodelovanje),

– tudi iz vsebine vlagateljevega zahtevka za revizijo izhaja, da je vlagatelj razumel, da naročnik omenjeno naročilo družbi DRI, d. o. o., oddaja na podlagi doktrine, ki se je poimenovala »javno-javno sodelovanje«, saj v zahtevku za revizijo zatrjuje tudi, da »[n]e gre za t.i. izjemo »public-public cooperation««,

vlagatelj v zahtevku za revizijo ni izkazal, kako izpostavljena zatrjevana kršitev naročnika v konkretnem primeru vpliva na njegov pravni položaj. Vlagatelj zahtevka za revizijo je namreč (tudi v delu, v katerem ta zatrjuje, da pri oddaji naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« družbi DRI, d. o. o., »[n]e gre za t.i. izjemo »public-public cooperation««) vsebinsko obravnaval naročnik, vsebinsko pa ga bo (v delu, v katerem vlagatelj zatrjuje, da pri oddaji naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« družbi DRI, d. o. o., »[n]e gre za t.i. izjemo »public-public cooperation««) v nadaljevanju te odločitve obravnavala tudi Državna revizijska komisija, kar v posledici pomeni, da je vlagatelju (glede zatrjevanih kršitev

naročnika) v konkretnem (predrevizijskem in revizijskem) postopku zagotovljeno učinkovito pravno varstvo.

Ob upoštevanju doslej izpostavljenih dejstev, pa tudi ob upoštevanju dejstva, da naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo (upravičeno) poudarja, da ne vodi postopka v skladu s t. i. »doktrino in-house«, Državna revizijska komisija ugotavlja, da napačna navedba pravne podlage v povabilu k oddaji ponudbe v konkretnem primeru (še) ne predstavlja nezakonnosti, ki bi narekovala njegovo razveljavitev.

Ker je Državna revizijska komisija že doslej ugotovila, da naročnik naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« ne oddaja na podlagi t. i. »doktrine in-house«, vlagateljevega zahtevka za revizijo v delu, v katerem vlagatelj zatrjuje, da v konkretnem primeru glede oddaje naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« niso izpolnjeni pogoji iz 8. točke prvega odstavka 17. člena ZJN-2, ni vsebinsko obravnavala. Ker naročnik naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« ne oddaja na podlagi t. i. »doktrine in-house«, namreč določbe 8. točke prvega odstavka 17. člena ZJN-2 tudi ni mogel kršiti.

Čeprav navedeno ne vpliva na predmetno odločitev pa Državna revizijska komisija še pripominja, da v konkretnem primeru, četudi bi naročnik naročilo »vodenje programa GORKI 2. faza« dejansko oddajal na podlagi 8. točke prvega odstavka 17. člena ZJN-2, ne bi bili izpolnjeni vsi kumulativno določeni pogoji, ki izhajajo iz 8. točke prvega odstavka 17. člena ZJN-2 in bi morali biti izpolnjeni, da se ZJN-2 za oddajo naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« (morebiti) ne bi uporabljal.

Državna revizijska komisija je v nadaljevanju obravnavala vlagateljev zahtevek za revizijo v delu, v katerem ta zatrjuje, da naročnik v konkretnem primeru oddaje naročila ne more opreti na nobeno drugo zakonsko izjemo, ki jo predvideva ZJN-2, ali na »katero od uveljavljenih stališč Sodišča Evropske Unije«, pri čemer ne gre niti za »t.i. izjemo »public-public cooperation«, katere možnost je vzpostavilo sodišče EU z odločbo C-480/06«. Sklicevanje naročnika na omenjeno sodbo je po prepričanju vlagatelja napačno, saj je dejansko stanje v konkretnem primeru bistveno drugačno (od tistega, na podlagi katerega je bila sprejeta omenjena sodba).

V povezavi z navedenim Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da t. i. doktrina »public-public cooperation« (»javno-javno sodelovanje«) na področju javnega naročanja nima neposredne podlage ne v direktivah ne v ZJN-2, pač pa v sodbi, ki jo je Sodišče (Evropske unije) dne 09. junija 2009 sprejelo v zadevi številka C-480/06, *Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji* (v nadaljnjem besedilu: sodba zadeve številka C-480/06). Sodna praksa Sodišča (Evropske unije) je po eni strani pomemben pravni vir (ki zavezuje tako institucije Evropske unije kot tudi države članice), po drugi strani pa Sodišče (Evropske unije) in Splošno sodišče (Evropske unije) zagotavljata spoštovanje prava Evropske unije in sta pristojna za interpretacijo primarne in sekundarne zakonodaje Evropske unije (zagotavljata enotno razumevanje in izvajanje prava Evropske unije).

Kot je v več svojih sodbah zapisalo tudi Sodišče (Evropske unije), je potrebno vsako izjemo od (splošnih) obveznosti oziroma predpisov (med izjeme se uvršča tudi t. i. doktrina »public-public cooperation« na področju javnega naročanja) razlagati ozko, pri čemer mora tisti, ki se želi na izjemo sklicevati, dokazati, da dejansko obstajajo okoliščine, ki upravičujejo izjemo od predpisov oziroma splošnih pravil (v zvezi s tem primerjati na primer sodbo Sodišča (Evropske unije), sprejeto v zadevi številka C-410/04, *Associazione Nazionale Autotrasporto*

Viaggiatori (ANAV) proti Comune di Bari, AMTAB Servizio SpA, točka 26, sodbo Sodišča (Evropske unije), sprejeto v zadevi številka C-458/03, Parking Brixen GmbH proti Gemeinde Brixen, Stadtwerke Brixen AG, točka 63, smiselno pa tudi sodbo Sodišča (Evropske unije), sprejeto v zadevi številka C-340/02, Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki, z dne 14. oktobra 2004, točka 38, ter sodbo Sodišča (Evropske unije), sprejeto v zadevi številka C-26/03, Stadt Halle, RPL Recyclingpark Lochau GmbH proti Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall- und Energieverwertungsanlage TREA Leuna, točka 46). Dejstvu, da je potrebno izjeme od splošnih pravil razlagati ozko, v odločitvi o zahtevku za revizijo (tretji odstavek na strani »5 od 8«) pritrjuje tudi naročnik, saj navaja, da »je res, da gre izjeme razlagati restriktivno«, pri tem pa še dodaja, da izjema »o možnosti izvajanja »public-public« naročanja« [...] »v naš pravni red ni bila izrecno prenesena«. V konkretnem primeru se na izjemo od splošnega pravila, po katerem se DIREKTIVA številka 2004/18/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA, z dne 31. marca 2004, o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (Uradni list EU, št. L 134/114/2004; v nadaljnjem besedilu: Direktiva številka 2004/18/ES) oziroma ZJN-2 uporabljata, sklicuje naročnik, kar pomeni, da je na njem breme dokazati, da v konkretnem primeru dejansko obstajajo neobičajne okoliščine, ki upravičujejo izjemo od uporabe omenjenih predpisov oziroma splošnih pravil.

Glede na doslej navedeno je smiselno pritrčiti vlagatelju, ki v zahtevku za revizijo zatrjuje, da je sodba zadeve številka C-480/06 temeljna in zaenkrat praktično »edina odločba Sodišča EU, ki obravnava t.i. »public-public cooperation«, zato že na splošno ne moremo govoriti o uveljavljeni praksi Sodišča EU« v povezavi s tem. Prav tako se po oceni Državne revizijske komisije zdi, da sodba zadeve številka C-480/06 temelji na mnogih posebnih okoliščinah, pomembnih za omenjeni primer, takšno stališče (pa deli tudi Evropska komisija v dokumentu, poimenovanem »DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE o uporabi prava EU o javnem naročanju za odnose med naročniki („sodelovanje med javnimi subjekti“))«, dostopnem preko spletne povezave http://ec.europa.eu/internal_market/publicprocurement/docs/public_public_cooperation/sec2011_1169_sl.pdf (v nadaljnjem besedilu: Delovni dokument služb Evropske komisije – v zvezi s tem pogledati zlasti zadnji odstavek na strani 12). Delovni dokument služb Evropske komisije sicer predstavlja okvirni dokument, ki ne velja za zavezujočega (ne vsebuje novih predpisov ali zahtev), saj je za razlago zakonodaje Evropske unije na koncu vedno pristojno Sodišče Evropske unije, vendar pa je njegov cilj prispevati k boljšemu razumevanju in učinkovitejši uporabi obstoječe zakonodaje (Evropske unije) in je namenjen vsem zainteresiranim stranem na področju javnih naročil.

Ob upoštevanju vidikov sodbe zadeve številka C-480/06, ki bi lahko bili splošnega pomena, se po oceni Državne revizijske komisije zdi razumno sklepati, da lahko naročniki medsebojno horizontalno sodelujejo (brez ustanovitve »notranjega« oziroma t. i. »in-house« subjekta pod skupnim nadzorom), kar vključuje sklepanje dogovorov, ki so zunaj področja uporabe predpisov Evropske unije o javnem naročanju, če so izpolnjeni vsaj naslednji (kumulativno določeni) pogoji:

1. v dogovor so vključeni le naročniki (angleško: »contracting authorities«) brez udeležbe zasebnega kapitala;
2. dogovor vzpostavlja resnično sodelovanje, katerega cilj je, v nasprotju z običajnimi javnimi naročili, skupna izvedba skupne naloge ter
3. sodelovanje usmerjajo le premisleki, povezani z javnim interesom.

Smiselno zelo podoben sklep izhaja tudi iz točke 3.3.1. Delovnega dokumenta služb Evropske komisije (na strani 12), pa tudi iz 9. točke Poročila Evropskega parlamenta o novostih na

področju javnih naročil (2009/2175(INI)), z dne 10. maja 2010 (v nadaljnjem besedilu: Poročilo Evropskega parlamenta o novostih na področju javnih naročil).

Vendar pa je potrebno, kot je to Državna revizijska komisija poudarila že doslej, ob izpostavljenih pogojih, ki se v sodbi zadeve številka C-480/06 zahtevajo, da bi določeno razmerje lahko opredelili kot razmerje »*public-public cooperation*« (ob izpostavljenih vidikih sodbe zadeve številka C-480/06, ki bi lahko bili splošnega pomena), izpostaviti tudi druge posebne okoliščine, ki so po oceni Državne revizijske komisije pomembne. Pogoje, ki se v sodbi zadeve številka C-480/06 zahtevajo, da bi določeno razmerje lahko opredelili kot razmerje »*public-public cooperation*«, je po oceni Državne revizijske komisije potrebno razumeti v kontekstu sodbe zadeve številka C-480/06 in neločljivo povezano s preostalimi posebnimi okoliščinami, pomembnimi in nujno potrebnimi, v marsičem celo ključnimi za ustrezno razumevanje omenjene sodbe. Med te posebne okoliščine je po oceni Državne revizijske komisije potrebno uvrstiti zlasti še:

- okoliščino, da je sodba zadeve številka C-480/06 sprejeta ob upoštevanju DIREKTIVE SVETA številka 92/50/EGS, z dne 18. junija 1992, o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev (Uradni list EU, št. L 209/1/1992; v nadaljnjem besedilu: Direktiva številka 92/50/EGS), ne pa ob upoštevanju veljavne Direktive številka 2004/18/ES,
- okoliščino, da so okrožja in službe za odvoz odpadkov mesta Hamburg organi javnega prava, odgovorni za odstranjevanje odpadkov (točka 11 Sklepnih predlogov generalnega pravobranilca Jána Mazáka, predstavljenih dne 19. februarja 2009; v nadaljnjem besedilu: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca Jána Mazáka),
- okoliščino, da je odstranjevanje odpadkov (v sodbi zadeve številka C-480/06) šteti za nalogo v splošnem interesu na ravni Evropske unije,
- okoliščino, da se je tožba Evropske komisije (v sodbi zadeve številka C-480/06) nanašala samo na pogodbo, ki so jo sklenili služba za odvoz odpadkov mesta Hamburg in štiri sosednja upravna okrožja z namenom zagotovitve skupnega ravnanja z njihovimi odpadki, ne pa na pogodbo, s katero morajo biti določena razmerja med službo za odvoz odpadkov mesta Hamburg in upravljavcem obrata za ravnanje z odpadki v Rugenberger Dammu (točka 31 omenjene sodbe, v povezavi s točkami 5, 40 in 43 omenjene sodbe),
- okoliščino, da pogodba (v sodbi zadeve številka C-480/06) vzpostavlja sodelovanje med lokalnimi skupnostmi, katerega namen je zagotoviti izvajanje skupne *javne naloge*, in sicer odstranjevanje odpadkov (točka 37 omenjene sodbe),
- okoliščino, da mora biti pogodba, ki so jo (v sodbi zadeve številka C-480/06) sklenili služba za odvoz odpadkov mesta Hamburg in upravna okrožja, obravnavana kot dovršitev zastavljenega medobčinskega sodelovanja med strankami te pogodbe (točka 38 omenjene sodbe),
- okoliščino, da je predmet pogodbe (v sodbi zadeve številka C-480/06) v glavnem zaveza službe za odvoz odpadkov mesta Hamburg, da daje štirim upravnim okrožjem letno na voljo razpoložljivost 120.000 ton za sežig v obratu v Rugenberger Dammu, pri čemer omenjena pogodba določa tudi nekatere zaveze lokalnih skupnosti, ki so v neposredni zvezi z javnimi storitvami (točka 39 omenjene sodbe, v povezavi s točko 41 omenjene sodbe),
- okoliščino, da si morajo v skladu z določili pogodbe (v sodbi zadeve številka C-480/06) pogodbene stranke po potrebi nuditi pomoč v okviru izpolnjevanja njihovih *zakonitih obveznosti* odstranjevanja odpadkov (točka 42 omenjene sodbe),
- okoliščino, da na podlagi sodelovanja, ki ga vzpostavlja pogodba (v sodbi zadeve številka C-480/06) med službo za odvoz odpadkov mesta Hamburg in štirimi upravnimi okrožji, med temi subjekti ne pride do drugih finančnih transakcij, razen tistih, ki ustrezajo

- povračilu tistega dela stroškov, ki jih nosijo upravna okrožja, jih pa upravljavcu plača služba za odvoz odpadkov (točka 43 omenjene sodbe),
- okoliščino, da je bila pogodba (v sodbi zadeve številka C-480/06) sklenjena izključno med *javnimi organi* (točka 44 omenjene sodbe),
  - okoliščino, da lahko *javni organ* naloge v javnem interesu, ki so mu naložene, izvaja z lastnimi sredstvi in se ni dolžan obrniti na zunanje subjekte, ki niso del njegovih služb, in jih lahko izvaja v sodelovanju z drugimi *javnimi organi* (točka 45 omenjene sodbe),
  - okoliščino, da je Evropska komisija na obravnavi pojasnila, da bi se, če bi sodelovanje, ki je obravnavano, potekalo v obliki ustanovitve osebe javnega prava, ki bi ji različne zadevne skupnosti naložile izvajanje naloge v javnem interesu – odstranjevanje odpadkov – strinjala, da za uporabo obrata od zadevnih upravnih okrožij ne veljajo pravila o javnih naročilih (točka 46 omenjene sodbe),
  - okoliščino, da pravo Evropske unije nikakor ne nalaga *javnim organom*, da morajo za skupno zagotovitev opravljanja nalog javnih storitev uporabiti posebne pravne oblike, po drugi strani pa takšno sodelovanje med *javnimi organi* ne more spodkopati glavnega namena pravil Evropske unije na področju javnih naročil, namreč prostega pretoka storitev ter proste in neizkrivljene konkurence v vseh državah članicah, če je izvajanje takšnega sodelovanja urejeno izključno na podlagi zahtev, ki so lastne uresničevanju ciljev v javnem interesu, in če je načelo enakega obravnavanja zainteresiranih strank zagotovljeno, tako da nobeno zasebno podjetje ne bi bilo postavljeno v položaj, ki bi mu dajal prednost pred tekmeci (točka 47 omenjene sodbe).

Upošteva vse doslej navedeno je še toliko bolj potrebno slediti pravilu, po katerem je vsako izjemo od (splošnih) obveznosti oziroma predpisov (med izjeme pa se uvršča tudi t. i. doktrina »*public-public cooperation*« na področju javnega naročanja) razlagati ozko (previdno in ob upoštevanju vseh okoliščin konkretnega dejanskega stanja, ki je bilo upoštevano pri sprejemu sodbe zadeve številka C-480/06).

Prvi pogoj, ki mora biti izpolnjen, da bi določeno razmerje lahko opredelili kot razmerje »*public-public cooperation*«, je, da so v dogovor vključeni le naročniki brez udeležbe zasebnega kapitala. Po mnenju Državne revizijske komisije je pod terminom »*naročniki*« razumeti vse javne subjekte oziroma osebe javnega prava, ki jih je mogoče opredeliti na podlagi Direktive številka 92/50/EGS oziroma (9. točke člena 1) veljavne Direktive številka 2004/18/ES. Slednje razumevanje tako po oceni Državne revizijske komisije izhaja iz sodbe zadeve številka C-480/06, pritrjujeta pa mu tudi Evropska komisija (opomba 45 na strani 13 Delovnega dokumenta služb Evropske komisije) in Evropski parlament (točka 11 Poročila Evropskega parlamenta o novostih na področju javnih naročil). Prav tako je omenjeno stališče navedeno v točki 30 Sklepnih predlogov generalnega pravobranilca Jána Mazáka, sledi pa mu tudi naročnik, ki v odločitvi o zahtevku za revizijo (prvi odstavek na strani »6 od 8«) navaja, da »*lahko javni subjekt naloge v javnem interesu, ki so mu naložene, izvaja z lastnimi sredstvi ali pa v sodelovanju z drugimi javnimi subjekti*«. Naročnik torej lahko izvaja naloge v javnem interesu s svojimi lastnimi viri, brez vključitve subjektov zunaj njegovih služb, pri čemer lahko sodeluje z drugimi naročniki (v smislu Direktive številka 2004/18/ES), torej tudi osebami javnega prava, v okviru institucionaliziranega sodelovanja prek notranjega subjekta pod skupnim nadzorom ali v neinstitucionalizirani obliki.

Ker tako Direktiva številka 92/50/EGS, ob upoštevanju katere je bila sprejeta sodba zadeve številka C-480/06, kakor veljavna Direktiva številka 2004/18/ES »osebo javnega prava« opredeljujeta na primerljiv način, Državna revizijska komisija ocenjuje, da je sodbo zadeve številka C-480/06 v navezavi na vprašanje, ali je potrebno v konkretnem primeru družbo DRI,

d. o. o., šteti za osebo javnega prava, v tej zadevi mogoče ustrezno uporabiti pri iskanju odgovora na vprašanje, ali je v konkretnem primeru izpolnjen prvi pogoj, da bi določeno razmerje lahko opredelili kot razmerje »*public-public cooperation*«.

Prvi pogoj, ki mora biti izpolnjen, da bi določeno razmerje lahko opredelili kot razmerje »*public-public cooperation*«, se smiselno navezuje na drugi in tretji pogoj, zato Državna revizijska komisija svoje nadaljnje ugotovitve podaja ob smiselnem upoštevanju vseh treh pogojev.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da se, kot je bilo to zapisano že doslej, v konkretnem primeru na izjemo od splošnega pravila, po katerem se Direktiva številka 2004/18/ES (oziroma ZJN-2) uporablja, sklicuje naročnik, kar pomeni, da je na njem breme dokazati, da v konkretnem primeru dejansko obstajajo neobičajne okoliščine, ki upravičujejo izjemo od uporabe omenjenih predpisov oziroma splošnih pravil. Državna revizijska komisija v navezavi na izpostavljeno naročnikovo dokazno breme ugotavlja, da v odločitvi o zahtevku za revizijo naročnik ni izkazal in dokazal, da bi šlo v konkretnem primeru družbo DRI, d. o. o., šteti za osebo javnega prava.

Glede na navedeno bi moral naročnik v konkretnem primeru (najprej) izkazati oziroma dokazati, da je družba DRI, d. o. o., ustanovljena s posebnim namenom zadovoljevanja potreb javnega interesa (dejavnosti, ki so v splošnem interesu) in ki nima pridobitnega značaja (ki nima industrijskega ali poslovnega značaja)¹. Smiselno zelo podoben zaključek izhaja tudi iz točke 3.4. Delovnega dokumenta služb Evropske komisije (tretji odstavek na strani 15), v katerem je zapisano, da status javnih organov omejuje njihove dejavnosti, osebe javnega prava pa morajo biti ustanovljene za točno določen namen zagotavljanja potreb v javnem interesu brez industrijskega ali komercialnega (poslovnega) značaja. Če so sodelujoči subjekti (naročniki) tržno usmerjeni, so namreč v neposredni konkurenci z zasebnimi gospodarskimi subjekti, ki si prizadevajo za doseg istih ali podobnih tržnih ciljev z istimi ali podobnimi tržnimi instrumenti. Prav tako iz stališča Ministrstva za finance izhaja, da je eden od pogojev, ki mora biti izpolnjen, da bi določeno razmerje lahko opredelili kot razmerje »*public-public cooperation*«, v namenu sodelovanja, ki je »*skupno izvajanje javne službe, zato lahko tako sodelovanje vključuje le finančne transakcije, ki se nanašajo na povračilo dejanskih stroškov izvajanja javnih storitev, tržni interes pa mora biti v celoti izključen*« (četrti odstavek na strani 2 omenjenega stališča Ministrstva za finance).

Da bi naročnik preveril, ali potrebe, ki naj bi jih v postopku oddaje naročila »*vodenje programa GORKI 2. faza*« zadovoljevala družba DRI, d. o. o., nimajo industrijskega ali poslovnega (tržnega) značaja, bi moral upoštevati vse upoštevne pravne in dejanske elemente, kot so okoliščine, v katerih je bila družba DRI, d. o. o., ustanovljena, pa tudi razmere, v katerih opravlja svojo dejavnost. V zvezi s tem bi moral naročnik preveriti zlasti, ali družba DRI, d. o. o., svojo dejavnost opravlja v pogojih konkurence. Obstoj razvite konkurence bi bil namreč pokazatelj dejstva, da ne gre za potrebo splošnega interesa, ki nima industrijskega ali poslovnega (tržnega) značaja (v zvezi s tem pogledati sodbo, ki jo je Sodišče (Evropske unije) dne 10. aprila 2008 sprejelo v zadevi številka C-393/06, *Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt, GmbH proti Fernwärme Wien GmbH*, točka 46). Pri tem bi naročnik moral glede upoštevne gospodarskega okolja (oziroma referenčnega trga), v povezavi s katerim bi bilo treba preveriti, ali družba DRI, d. o. o., opravlja ali ne opravlja svoje dejavnosti v pogojih konkurence, (upoštevaje namensko razlago pojma »oseba javnega prava«) upoštevati sektor,

¹ V angleškem jeziku: »*established for the specific purpose of meeting needs in the general interest, not having an industrial or commercial character*«.

za katerega je bila družba DRI, d. o. o., ustanovljena, to je sektor (storitev) investicijskega inženiringa, vodenja investicij v javno infrastrukturo in drugih svetovalnih storitev.

Res je sicer, da iz prvega odstavka 4. člena Akta o ustanovitvi omenjene družbe, opravilna številka SV 460/11, z dne 14. aprila 2011 (v nadaljnjem besedilu: Akt o ustanovitvi družbe DRI, d. o. o.), izhaja, da je družba DRI, d. o. o., ustanovljena z namenom, da kot notranji izvajalec za državo, njene organe in pravne osebe javnega prava opravlja storitve investicijskega inženiringa, vodenja investicij v javno infrastrukturo in druge svetovalne storitve, vendar pa je eno od ključnih vprašanj, ali družba DRI, d. o. o., svojo dejavnost v upoštevnem gospodarskem okolju (na referenčnem trgu oziroma v sektorju, za katerega je bila družba DRI, d. o. o., ustanovljena) opravlja v pogojih konkurence (obstoj razvite konkurence bi bil namreč pokazatelj dejstva, da ne gre za potrebo splošnega interesa, ki nima industrijskega ali poslovnega (tržnega) značaja). Pri tem ne gre prezreti dejstva, da družba DRI, d. o. o., lahko opravlja tudi pridobitno dejavnost in nastopa na trgu s ciljem ustvarjanja dobička (drugi odstavek 4. člena Akta o ustanovitvi družbe DRI, d. o. o.).

Naročnik opisane presoje v konkretnem primeru ni napravil, temveč se je po vsebini zgolj na splošno skliceval na stališče Ministrstva za finance, pa čeprav je v njem Ministrstvo za finance jasno zapisalo, da

- je njegovo stališče neobvezujoče, saj vsebuje zgolj interpretacijo posameznega dela javno-naročniške zakonodaje, nikakor pa ne presoja pravilnosti oziroma nepravilnosti ravnanja naročnika v konkretnem primeru,
- je za pravilno oddajo naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« odgovoren naročnik.

Glede na navedeno, pa tudi upošteva vse posebne okoliščine, ki izhajajo iz sodbe zadeve številka C-480/06, ter upošteva vse ostale pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da bi določeno razmerje lahko opredelili kot razmerje »*public-public cooperation*«, bi moral naročnik (poleg že doslej navedenega) v konkretnem primeru tako izkazati oziroma dokazati tudi, da gre pri oddaji naročila »vodenje programa GORKI 2. faza«, ki jo vodi, za namen zagotoviti izvajanje skupne javne naloge. Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo ni opredeljeno navedel in ustrezno obrazložil skupne javne naloge, ki bi jo izvajal z družbo DRI, d. o. o., pa čeprav vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da je »[v]sebina programa GORKI – 2. faza (nadgradnja čistilne naprave in izgradnja kanalizacijskega sistema)« [...] »javna naloga naročnika in družba DRI upravljanje investicij, d.o.o. zanjo ni zadolžena, ampak je le ena družb, ki na trgu ponujajo izvedbo storitev, ki so predmet javnega naročila«. Prav tako bi moral naročnik v konkretnem primeru izkazati oziroma dokazati tudi, da sodelovanje pri oddaji naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« vključuje vzajemne pravice in obveznosti, ki presegajo »izvajanje naloge v zameno za plačilo« (naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo ni izkazal oziroma dokazal, katere konkretne vzajemne pravice in obveznosti, ki presegajo »izvajanje naloge v zameno za plačilo«, naj bi vključevalo sodelovanje med njim in družbo DRI, d. o. o., pri oddaji naročila »vodenje programa GORKI 2. faza«).

Ker je eno od ključnih vprašanj, kot je bilo to zapisano že doslej, ali družba DRI, d. o. o., svojo dejavnost v upoštevnem gospodarskem okolju (na referenčnem trgu oziroma v sektorju, za katerega je bila družba DRI, d. o. o., ustanovljena) opravlja v pogojih konkurence (obstoj razvite konkurence bi bil namreč pokazatelj dejstva, da ne gre za potrebo splošnega interesa, ki nima industrijskega ali poslovnega (tržnega) značaja), bi se moral naročnik opredeliti tudi do dejstva, ali (sploh) lahko in na kakšen način (sploh) lahko (zgolj) lastna izjava družbe DRI, d. o. o., z dne 14. oktobra 2011, v kateri slednja med drugim izjavlja, da izpolnjuje vse

pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da bi razmerje med njo in naročnikom pri oddaji naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« opredelili kot razmerje »public-public cooperation« (družba DRI, d. o. o., v njej izjavlja tudi, da je njen »tržni interes« [...] »v celoti izključen«), vpliva na v tem odstavku (prvo) zastavljeno vprašanje. V primeru predložene lastne izjave družbe DRI, d. o. o., z dne 14. oktobra 2011, gre namreč za oblikovanje cene ponujene storitve, ne pa za vprašanje, ali družba DRI, d. o. o., v konkretnem primeru svojo dejavnost v upoštevnem gospodarskem okolju (na referenčnem trgu oziroma v sektorju, za katerega je bila družba DRI, d. o. o., ustanovljena) opravlja v pogojih konkurence. Obstoje konkurence je dejstvo, na katerega lastna izjava subjekta, da je njegov tržni interes v celoti izključen, nima vpliva.

Glede na vse doslej navedeno je Državna revizijska komisija vlagateljevemu zahtevku za revizijo na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN ugodila in v celoti razveljavila oddajo naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« (vključno z naročnikovim dokumentom, poimenovanim »Povabilo k oddaji ponudbe za vodenje programa GORKI 2. faza«, številka 354-0030/2007-76-(42/14), z dne 12. oktobra 2011, in v vsebini, ki iz omenjenega dokumenta izhaja). Naročnik namreč v konkretnem primeru (pa čeprav je na njem breme dokazati, da v konkretnem primeru dejansko obstajajo neobičajne okoliščine, ki upravičujejo izjemo od uporabe predpisov oziroma splošnih pravil) ni dokazal, da so za oddajo naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« izpolnjeni vsi pogoji, ki morajo biti izpolnjeni, da bi določeno razmerje lahko opredelili kot razmerje »public-public cooperation«.

V povezavi z vlagateljevim pravovarstvenim predlogom, da »se naročniku naloži oddaja javnega naročila z izvedbo javnega razpisa, skladno z določbami ZJN-2«, Državna revizijska komisija pripominja, da v določbah ZPVPJN ni najti ustrezne pravne podlage, da bi naročniku naložila oddajo javnega naročila. (Morebitna) odločitev o tem, da naročilo »vodenje programa GORKI 2. faza« (v smislu predmeta naročila) izvede in odda, ostaja izključno v pristojnosti naročnika, če bo naročnik naročilo »vodenje programa GORKI 2. faza« (v smislu predmeta naročila) izvajal in ga oddal, pa bo moral to storiti ob (doslednem) upoštevanju določb ZJN-2. ZJN-2 namreč, kot je bilo to zapisano že doslej, določa obvezna ravnanja naročnikov, ponudnikov in podizvajalcev pri javnem naročanju blaga, storitev in gradenj (prvi odstavek 1. člena ZJN-2). V posledici navedenega Državna revizijska komisija naročnika (z namenom pravilne izvedbe naročila »vodenje programa GORKI 2. faza«) na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN tudi napotuje, da naročilo »vodenje programa GORKI 2. faza« (v smislu predmeta naročila), če ga bo seveda izvajal, izvede (in odda) ob (doslednem) upoštevanju določb ZJN-2.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Državna revizijska komisija na podlagi 41. člena ZPVPJN naročniku nalaga, da ji mora v roku dveh mesecev od prejema tega sklepa predložiti odzivno poročilo o oddaji naročila »vodenje programa GORKI 2. faza«. Odzivno poročilo o oddaji naročila »vodenje programa GORKI 2. faza« mora vsebovati: 1. navedbo naročila, za katero je bil izveden revizijski postopek, 2. navedbo odločitve Državne revizijske komisije, 3. opis nepravilnosti, ki jih je ugotovila Državna revizijska komisija, 4. opis napotkov, ki jih je Državna revizijska komisija dala, ter 5. opis načina odprave nepravilnosti.

Državna revizijska komisija ocenjuje, da je rok dveh mesecev za predložitev odzivnega poročila, upošteva vse okoliščine konkretnega primera, primeren in dovolj dolg.

Če bo Državna revizijska komisija po predložitvi odzivnega poročila ugotovila, da v njem ni izkazana odprava nepravilnosti ali upoštevanje njenih napotkov, oziroma, če ji naročnik odzivnega poročila (v postavljenem zakonitem roku) ne bo predložil, bo ravnala v skladu s četrtnim odstavkom 41. člena ZPVPJN, upošteva pri tem določbe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/2003, z nadaljnjimi spremembami in dopolnitvami).

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

V zahtevku za revizijo, pa tudi v vlogi z dne 25. novembra 2011, v kateri vlagatelj popravlja stroškovnik, ki je bil predložen ob vložitvi zahtevka za revizijo, vlagatelj predlaga, da mu naročnik povrne stroške predrevizijskega in revizijskega postopka in sicer v roku osmih dni od dneva izdaje sklepa, po izteku tega roka pa skupaj z zamudnimi obrestmi v višini zakonske zamudne obrestne mere, ki tečejo od izteka paricijskega roka dalje do plačila, pod izvršbo.

Ker je Državna revizijska komisija vlagateljevemu zahtevku za revizijo ugodila, je vlagatelju (upoštevaje zlasti 70. člen ZPVPJN) priznala naslednje potrebne (in opredeljeno navedene) stroške, nastale v postopku pravnega varstva:

- takso (za zahtevek za revizijo) v znesku 1.500,00 EUR,
  - nagrado za postopek pravnega varstva (predrevizijski in revizijski postopek) v znesku 800,00 EUR, ki jo je Državna revizijska komisija določila na podlagi 70. člena ZPVPJN, skladno z 19. členom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvetništvu (Uradni list RS, št. 35/2009 – ZODv-C in 35/2009 – odločba Ustavnega sodišča Republike Slovenije) ter 13. členom Zakona o odvetniški tarifi (Uradni list RS, št. 67/2008 in 35/2009 – ZODv-C; v nadaljnjem besedilu: Zakon o odvetniški tarifi). Državna revizijska komisija je namreč po pravičnem preudarku in ob upoštevanju vseh okoliščin primera ocenila, da gre v konkretnem postopku za povprečen primer,
  - izdatke za plačilo poštnih in telekomunikacijskih storitev v pavšalnem znesku 20,00 EUR, ki jih je Državna revizijska komisija določila na podlagi 70. člena ZPVPJN, skladno z Zakonom o odvetniški tarifi (tarifna številka 6002),
  - izdatke za izdelavo in izročitev dokumentov (priglašeni stroški za fotokopiranje) v znesku 12,80 EUR, ki jih je Državna revizijska komisija določila na podlagi 70. člena ZPVPJN, skladno z Zakonom o odvetniški tarifi (tarifna številka 6000). Državna revizijska komisija vlagatelju priznava izdatke po omenjeni postavki skladno z naslednjim izračunom: 103 strani priloge zahtevka za revizijo, pri čemer znaša priznani vlagateljev strošek za prvih 50 zaračunanih strani 7,50 EUR (50 strani, vsaka stran po 0,15 EUR) in za vsako nadaljnjo stran nad 50 zaračunanih strani 5,30 EUR (53 strani, vsaka stran po 0,10 EUR),
  - 20 % davek na dodano vrednost v znesku 166,56 EUR, izračunan na podlagi tarifne številke 6007 Zakona o odvetniški tarifi glede na nagrado in izdatke za postopek pravnega varstva (na podlagi »Seznam[a] davčnih zavezancev - fizične osebe, ki opravljajo dejavnost« v stisnjeni obliki, dostopnega na spletni strani Ministrstva za finance, Davčne uprave Republike Slovenije, je namreč mogoče zaključiti, da je pooblaščenca odvetnica, ki zastopa vlagatelja, v seznamu davčnih zavezancev vpisana kot davčni zavezanec),
- skupaj torej 2.499,36 EUR. Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala povračila priglašениh stroškov nagrade za postopek pravnega varstva (predrevizijski in revizijski postopek) nad priznanimi, saj jih, upošteva 13. člen Zakona o odvetniški tarifi (to je

upoštevaje vse okoliščine konkretnega primera, zlasti še obseg in težavnost odvetniške storitve), ne ocenjuje za potrebne stroške postopka (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je izdatke za izdelavo in izročitev dokumentov (za fotokopiranje), ki jih je določila na podlagi 70. člena ZPVPJN in skladno z Zakonom o odvetniški tarifi (tarifna številka 6000), vlagatelju priznala le za en izvod prilog zahtevka za revizijo, saj ZPVPJN od vlagatelja ne zahteva, da bi moral zahtevke za revizijo (vključno z njegovimi prilogami) vložiti v več izvodih. Vlagatelj v konkretnem primeru tudi ni izkazal, da bi kopijo zahtevka za revizijo (skupaj z njegovimi prilogami) posredoval ministrstvu, pristojnemu za finance (drugi odstavek 24. člena ZPVPJN), zaradi česar do povrnitve teh stroškov ni upravičen.

Vlagateljevi zahtevi za povrnitev stroškov, nastalih z revizijo, se ugotovi. Naročnik je vlagatelju dolžan povrniti stroške, nastale z revizijo, v znesku 2.499,36 EUR, in sicer v roku 15 dni po vročitvi tega sklepa (313. člen Zakona o pravnem postopku – Uradni list RS, št. 73/2007, s spremembami – v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN), po poteku tega roka (v primeru zamude) pa skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki pričnejo teči naslednji dan po izteku paricijskega roka in tečejo do plačila, pod izvršbo. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa utemeljena.

V Ljubljani, dne 11. januarja 2012

Predsednica senata
mag. Nataša Jeršič, univ. dipl. ekon.,
članica Državne revizijske komisije

Vročiti:

- MESTNA OBČINA KRANJ, Slovenski trg 1, 4000 Kranj
- odvetnica Petra Jereb, Nazorjeva ulica 3, 4000 Kranj
- Republika Slovenija, Ministrstvo za finance, Župančičeva ulica 3, 1000 Ljubljana
- spis zadeve – arhiv Državne revizijske komisije